

Vergaderjaar 2008–2009

21 501-31

**Raad voor de Werkgelegenheid, Sociaal Beleid,
Volksgezondheid en Consumentenzaken**

Nr. 172

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELE-
GENHEID**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 25 mei 2009

Conform uw verzoek van 14 mei 2009 (kenmerk 21 501-31-169/2009D23447) informeer ik u hierbij over de mogelijke nationale gevolgen van de stukgelopen onderhandelingen over de arbeidstijdenrichtlijn.

Ik verwacht dat de gevolgen van de stukgelopen onderhandelingen voor de huidige situatie in Nederland vooralsnog gering zullen zijn.

Zoals u ook uit mijn eerdere brief (kamerstuk 21 501-31, nr. 169) weet, was de inzet van Nederland bij het tot stand komen van de wijziging van de arbeidstijdenrichtlijn (2003/88/EG) gericht op het oplossen van het probleem dat was ontstaan door de uitspraak van het Europese Hof (zaak «Jäger», C-151/02) in september 2003. Deze uitspraak bepaalde dat – voor de toepassing van artikel 6 van de richtlijn (maximale arbeidstijd) – wachttijd tijdens een aanwezigheidsdienst volledig als arbeidstijd beschouwd moest worden. Vanaf dat moment was de nationale regelgeving in de meeste lidstaten, waaronder Nederland, niet langer geheel in overeenstemming met genoemde richtlijn.

In Nederland is de regelgeving enige jaren geleden aangepast en in overeenstemming gebracht met genoemde Hofuitspraak (Stb. 2005, nr. 605 en 2007, nr. 396). Bij aanwezigheidsdiensten is daartoe de mogelijkheid geïntroduceerd om met de instemming van de individuele werknemer de gemiddelde arbeidsduur per week te kunnen oprekken van 48 naar 60 uur, met inbegrip van wachturen. Dit is de zogenoemde «maatwerkregeling» gebaseerd op de opt out mogelijkheid uit de richtlijn (artikelen 4.8:1 en 4.8:2 in het Arbeidstijdenbesluit). Deze maatwerkregeling wordt op dit moment toegepast bij aanwezigheidsdiensten binnen een beperkt aantal sectoren zoals de brandweer en de gezondheidszorg. Met het stuklopen van de onderhandelingen zal deze oorspronkelijk tijdelijk bedoelde mogelijkheid voorlopig voortbestaan.

Het is nog niet bekend hoe de Europese Commissie op de stukgelopen onderhandeling zal reageren. Een mogelijke consequentie zou kunnen zijn dat de Commissie de implementatie van de arbeidstijdenrichtlijn in nationale regelgeving binnen de lidstaten wil toetsen. Als dat het geval zou zijn, dan zal dit met name gaan over de vraag of de nationale regelgeving in overeenstemming is met de interpretatie van het Europese Hof in de zaak «Jäger».

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. P. H. Donner